



## Arrest

**nr. 343 228 van 20 maart 2026**  
**in de zaak RvV X / XI**

**Inzake: X,**  
**wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT**  
**Rotterdamstraat 53**  
**2060 ANTWERPEN**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE XI<sup>e</sup> KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de gedelegeerde van de commissaris-generaal van 18 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. MORRE *loco* advocaat B. DHONDT en in het bijzijn van de voogd.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 12 oktober 2024 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 17 oktober 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Italië op 3 oktober 2024 (Eurodac).

1.2. Op 23 december 2024 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoekers minderjarigheid.

1.3. Op 18 september 2025 nam de gedelegeerde van de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van verzoeker ter kennis werd gebracht op 19 september 2025, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 17/10/2024  
Overdracht CGVS: 11/03/2025

Je werd op 11 juni 2025 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) gehoord van 14.11 uur tot 18.09 uur, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Jouw advocaat, Meester Katinka VERBEKEN, loco Meester Benoît DHONDT, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig. Jouw voogd (dienst voogdij), K.(...) B.(...), was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

#### A. Feitenrelaas

Je verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en geboren te zijn in het dorp Bargaan in het district Galhareri van de provincie Galgaduud. Je woonde daar je hele leven, tot je vertrek uit Somalië. Je moeder woont nog steeds met je drie broers en drie zussen in het dorp. Je ouders zijn niet meer samen en je vader heeft geen vaste verblijfplaats. Je bent moslim en lid van de Madhibaan clan. Je kreeg thuis les van je moeder en je ging drie jaar naar een Koranschool.

In de loop van 2023 stuurde al-Shabaab gedurende drie maanden kinderen van jouw leeftijd naar jou om jou te vragen om je in te schrijven in hun Koranschool, waar je een training zou krijgen en lid zou worden van alShabaab. Toen je op een avond in april 2023 uit de moskee stapte, werd je aangevallen door vier jongens. Je werd met een mes gestoken in jouw schouder en rug, je raakte bewusteloos en je werd naar een apotheek gebracht, waar je verzorgd werd.

In februari 2024 vertrok je uit Bargaan. Je reisde via Kenia, Oeganda, Zuid-Soedan, Soedan, Tsjaad, Niger, Algerije, Tunesië, Italië (waar je vingerafdrukken afstond) en Frankrijk naar België. Je kwam in België aan op 12 oktober 2024. Op 17 oktober 2024 diende je bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming in. Je verklaart dat je net geen 16 jaar was bij aankomst in België en dat je geboren bent op [...] oktober 2008.

Bij terugkeer naar Somalië vrees je gedood te worden door al-Shabaab.

In het kader van jouw verzoek leg je de volgende documenten neer: een medisch attest waarin jouw littekens worden vastgesteld, opgesteld op 12 februari 2025 door Dr. M.(...) L.(...) (Fedasil); een psychologisch attest, opgesteld op 7 juni 2025 door klinisch psycholoog M.(...) D.(...); een bevestiging van jouw aanmelding bij Solentra op 14 mei 2025; foto's en een filmpje genomen tijdens jouw reisweg; een foto van jouw broer; een filmpje waarop te zien is dat je een verband en pleister had aan jouw arm en rug. Op 26 juni 2025 bezorgde jouw voogd via mail opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud.

#### B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Daarnaast haalde je bij de DVZ aan dat je psychische problemen hebt en een psycholoog nodig hebt (zie vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 06.03.2025, punt 3.8). De vragenlijst “bijzondere procedurele noden” van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bevat echter geen elementen waaruit kan blijken dat je eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte (zie vragenlijst BPN d.d. 06.03.2025).

De DVZ stelde ook zelf, naast jouw minderjarigheid, geen andere bijzondere procedurele noden vast (zie beoordeling bijzondere procedurele noden d.d. 06.03.2025). Op het CGVS stel je dat je niet goed kan slapen omwille van de problemen die je onderweg hebt meegemaakt (zie notities persoonlijk onderhoud op het CGVS d.d. 11/06/2025 (verder CGVS), p. 3). Je bent drie keer naar een psycholoog gegaan (ibid.) en je legt een attest neer dat werd opgesteld op 7 juni 2025 door klinisch psycholoog M.(...) D.(...) waarin ze schrijft dat je op 15 en 28 maart 2025 gespreken psychotherapie volgde. Je legt ook een attest neer waaruit blijkt dat je aangemeld bent bij Solentra, die psychische zorg bieden aan vluchtelingen. Tot op heden leg je geen attest neer waaruit blijkt dat je momenteel opgevolgd wordt of waarin informatie staat over jouw diagnose of

symptomen. Op 22 april 2025 informeerde jouw voogd het CGVS dat je opgenomen was in het ziekenhuis met een TBC besmetting. Je stelt dat je drie weken in het ziekenhuis bent geweest en dat je nog steeds medicatie neemt maar dat je je oké voelt (zie CGVS, p. 3). In het begin van je persoonlijk onderhoud stel je dat je het goed stelt (zie CGVS, p. 2) en na de eerste pauze stel je dat je je normaal voelt (zie CGVS, p. 10). Uit de door jou neergelegde attesten en uit jouw verklaringen blijkt nergens dat je niet in staat zou zijn om de procedure tot internationale bescherming te begrijpen en hieraan deel te nemen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats jouw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop je je beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. Ben je derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure jouw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over jouw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan jou is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, jouw verklaringen en alle documentatie of stukken in jouw bezit met betrekking tot jouw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom je een verzoek indient.

Niettegenstaande je bij de aanvang van jouw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op jouw schouders rust (zie CGVS, p. 4), blijkt uit het geheel van de door jou afgelegde verklaringen en de door jou voorgelegde stukken duidelijk dat je niet hebt voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw verklaringen over jouw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van jouw vrees voor vervolging en jouw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over jouw feitelijke herkomst en jouw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfsplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële

verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je afkomstig bent van het dorp Bargaan in het district Galhareri van de provincie Galgaduud.

Jouw verklaringen over dit dorp en de omgeving, over de droogtes die de regio teisterden, over de controle van al-Shabaab en over veiligheidsincidenten in de regio weten niet te overtuigen. Het is belangrijk om aan te stippen dat het CGVS steeds rekening heeft gehouden met jouw nog jonge leeftijd, namelijk vijftien jaar op het moment van jouw vertrek en zestien jaar op het moment van het persoonlijk onderhoud. Echter, zelfs rekening houdend met jouw jonge leeftijd, komt het CGVS tot de conclusie dat jouw verklaringen te gebrekkig en te weinig doorleefd zijn om aannemelijk te maken dat je afkomstig bent van Bargaan en dat je daar tot februari 2024 hebt verbleven.

In de eerste plaats stelt het CGVS vast dat je weinig kan vertellen over je dorp. Wanneer je wordt gevraagd waarvoor het dorp Bargaan bekend is en welke belangrijke plaatsen daar zijn, kom je niet verder dan te stellen dat het gekend is voor de landbouw en dat er een ontmoetingsplek is genaamd 'koox' (zie CGVS, p. 11). Wanneer je gevraagd wordt wat er nog zoal in jouw dorp is, spreek je over traditionele dansen (ibid.). Wanneer je vervolgens wordt gevraagd om meer te vertellen over het dorpje, stel je dat het een heel klein dorpje is waar voornamelijk één grote clan woont, de Murusade (ibid.). Je slaagt er echter niet in het dorp te beschrijven. Wanneer je wordt gevraagd welke markten er zijn in Bargaan, stel je dat er verschillende markten zijn, maar kan je enkel een kamelenmarkt als voorbeeld geven en stel je dat de markt op één plaats gelegen is (ibid.). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan jouw dossier), blijkt dat er zeker twee markten of suuqa's in Bargaan zijn. Hierover vertel je niet. Wanneer je vervolgens wordt gevraagd om in detail de weg te beschrijven die je aflegde om vanaf jouw huis naar de moskee te gaan, stel je enkel dat het twee minuten wandelen was via huizen (zie CGVS, p. 12). Wanneer je nogmaals wordt gevraagd wat je allemaal zag onderweg, stel je enkel dat je huizen en bomen zag (ibid.). Wanneer jou vervolgens vier keer gevraagd wordt wiens huizen dat waren, kan je slechts één voorbeeld geven, het huis van F.(...) (ibid.). Jouw verklaringen over het dorp zijn zo beknopt en ondoorleefd, dat ze doen twijfelen of je bent opgegroeid in dat dorp en daar hebt gewoond tot jouw vertrek uit Somalië in 2024.

Ook heb je zeer weinig kennis over de omgeving van het dorp. Wanneer je wordt gevraagd welke dorpjes er dichtbij Bargaan liggen, kan je er slechts drie opnoemen (zie CGVS, p. 8). Wanneer je gevraagd wordt om de omgeving rondom het dorp te beschrijven, vermeldt je enkel de huizen en een antenne (zie CGVS, p. 12). Wanneer je gevraagd wordt naar heuvels of bergen in de omgeving, stel je dat je naar een heuvel ging waar rood zand is, die jullie Baxdo noemden (ibid.), en die niet werd teruggevonden op de kaarten waarover het CGVS beschikt. Je kan geen andere heuvels of bergen benoemen. Wanneer je wordt gevraagd wat Ciida Boocle is, volgens de informatie waarover het CGVS beschikt een grote zandvlakte naast het dorp, weet je dat dit een plaats is waar zand ligt (zie CGVS, p. 13), maar meer kan je er niet over vertellen (ibid.). Aangezien de vertaling van Ciida Boocle overeenkomt met zandduinen (zie informatie toegevoegd aan het dossier), is het niet verwonderlijk dat je dit kent. Wanneer je echter wordt gevraagd naar Qorrosh, een berg in de buurt van Bargaan, heb je er nog nooit van gehoord (ibid.). Ook de plaatsen Lebi Fiidle en Dhumod, die in de directe omgeving van Bargaan liggen, ken je niet (ibid.). Ook al zou je het dorp nooit hebben verlaten (ibid.), kan verwacht worden dat je wat meer weet over de omgeving van Bargaan.

Daarnaast wordt vastgesteld dat je niet op de hoogte bent van de meest recente droogtes waarmee jouw regio te kampen had en dat je weinig doorleefd kan vertellen over de droogtes die je je nog wel zou herinneren. Je stelt dat er één keer een droogte was in jouw dorp, toen je nog een baby was (zie CGVS, p. 16). Je kon toen al rechttzitten maar nog niet wandelen (ibid.). Vermits je geboren bent in 2008, praat je dus vermoedelijk over de droogte van 2011. Jouw moeder heeft je verteld dat je toen ziek was, dat men melk in jouw ogen deed om je te genezen en dat er organisaties kwamen om voedsel te brengen (ibid.). Je stelt dat er geen droogtes meer zijn geweest toen je ouder werd (ibid.). Wel stel je dat er een moeilijkere periode was toen je zes of zeven jaar oud was (ibid.). Het zal toen dus ongeveer 2014 of 2015 zijn geweest. Hiervan herinner je je nog dat jouw moeder opnieuw melk in je ogen deed en dat sommige mensen hun dieren verloren (ibid.). Wanneer jou echter verschillende vragen worden gesteld om te polsen naar recentere droogtes in jouw regio, kom je niet verder dan te stellen dat het altijd moeilijk was, dat er kleinere droogtes waren en dat je je niet herinnert wanneer die dan waren (zie CGVS, p. 16-17). Je stelt hierover enkel dat al-Shabaab voedselhulp bracht en dat jouw familie water ging halen in de waterputten (zie CGVS, p. 17). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, waren er in Somalië nog ernstige droogtes in 2016-2017 en in 2021-2022 en een kortere in 2019. Jouw provincie Galgaduud werd erg getroffen. Oogsten mislukten, het vee stierf, voedselprijzen stegen, mensen leden aan ziektes en er gingen veel mensen op de vlucht. Dat je van deze laatste droogtes niet op de hoogte blijkt te zijn, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw verklaringen dat je tot 2024 in Bargaan zou hebben gewoond.

Ook jouw verklaringen over de invloed van al-Shabaab in Bargaan kunnen allerm minst overtuigen. Je zegt dat al-Shabaab daar de controle had toen jij er woonde (zie CGVS, p. 13). Wanneer je wordt gevraagd om te vertellen over hun invloed op het dagelijkse leven de laatste jaren in jouw dorp, stel je dat het leven de laatste jaren normaal was maar dat ze voordien hebben verboden dat mensen telefoons met schermen gebruiken (zie CGVS, p. 15). Je stelt dat ze ook khat en sigaretten verbieden en dat vrouwen specifieke kledij niet mogen dragen (ibid.).

Je stelt bovendien dat ze jou geen regels hebben opgelegd, behalve dat je een lange broek moest dragen (ibid.). Wanneer jou vervolgens verschillende vragen gesteld worden over de invloed die al-Shabaab nog had op jou leven en de regels die je moest volgen, voeg je toe dat ze je naar de moskee stuurden als je aan het voetballen was tijdens het gebedsuur, dat ze wilden dat je bij hen aansloot en dat je niet dichtbij een vrouw mocht komen met wie je niet getrouwd was (ibid.). Jouw verklaringen hierover zijn zeer beperkt en algemeen. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt heeft al-Shabaab een grote impact op het dagelijkse leven van de inwoners. Als jongeman die opgroeide in een dorp dat gecontroleerd werd door al-Shabaab, kan dus verwacht worden dat je doorleefder hierover zou kunnen vertellen en meer concrete voorbeelden zou kunnen geven. Dat je dit niet kan, ondermijnt in sterkte mate verder de geloofwaardigheid van jouw verblijf in Bargaan.

Ook jouw kennis over de politieke situatie en veiligheidsincidenten in de regio is zeer beperkt. Je weet dat al-Shabaab een overwinning had in buurdorp Oswein in 2023 (zie CGVS, p. 13). Echter weet je niets over andere incidenten in de regio. Wanneer je hiernaar wordt gevraagd, stel je dat er geen andere incidenten zijn geweest (zie CGVS, p. 14). Je stelt nadien wel dat er in de regio soms kleinere conflicten waren maar je kan hier niets over vertellen omdat je geen gsm met een groot scherm had (ibid.). Dat je geen enkel voorbeeld kan geven van een incident in de regio behalve in Oswein, dat op wel dertig kilometer van Bargaan ligt, is opmerkelijk. In Gal Hareeri bijvoorbeeld, dat dichterbij ligt dan Oswein, zijn in het jaar voor jouw beweerde vertrek verschillende aanvallen gebeurd (zie informatie toegevoegd aan jouw dossier). Je stelt echter dat er niets is gebeurd in Gal Hareeri (ibid.). Wanneer je gevraagd wordt of al-Shabaab ook de macht had in de buurdorpen, noem je Jilib en Tor Torow, plaatsen die op 300 en 690 kilometer liggen van Bargaan en dus niet tot de regio behoren. Jouw beperkte kennis doet verder afbreuk aan jouw verklaringen dat je tot februari 2024 in Bargaan woonde.

Naast voorgaande argumenten zorgen jouw verklaringen over jouw reisroute ervoor dat jouw afkomst nog verder in twijfel wordt getrokken. Tijdens jouw registratie verklaarde je namelijk dat je van Somalië eerst naar Ethiopië bent gereisd en vermeldde je niets over Kenia (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling d.d. 17/10/2024, traject). Bij de DVZ en op het CGVS verklaar je echter dat je eerst naar Kenia reisde (zie verklaring DVZ d.d. 06.03.2025, punt 34 + zie CGVS, p. 17) en dat je niet door Ethiopië bent gereisd (zie CGVS, p. 18). Ook jouw voogd bevestigt dit in de opmerkingen die ze stuurde over de notities van het persoonlijk onderhoud. Wanneer je erop gewezen wordt dat er bij jouw registratie genoteerd werd dat je via Ethiopië reisde, stel je enkel dat dit niet juist was (ibid.), waarmee je deze inconsistentie niet uitklaart. Bovendien kan je geen enkele plaatsnaam noemen op jouw reisweg van Bargaan naar Dhobley aan de Keniaanse grens. Wanneer je hiernaar wordt gevraagd, stel je dat de auto niet vaak stopte en je schrik had (zie CGVS, p. 17). Aangezien je half Somalië zou hebben doorkruist via deze route, kan verwacht worden dat je je nog wel een stad of provincie zou kunnen herinneren. Jouw verklaringen hierover trekken verder in twijfel dat je vanuit Bargaan naar Kenia bent gevlucht.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb je niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Bargaan in het district Galhareri van de provincie Galgaduud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan jouw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat je voor jouw komst naar België in Bargaan hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens jouw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maak je niet aannemelijk dat je gegronde redenen hebt om te vrez en voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat je bij een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op

<https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUSA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa\\_coi\\_report\\_somalia\\_security\\_situation\\_20230222.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf), de EUSA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023\\_04\\_EUSA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Q13\\_Somalia\\_Security\\_Situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUSA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf), en de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update), beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_somalie\\_veiligheidssituatie\\_20250325.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf) of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. Je maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met jouw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over jouw verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Somalië.

Je werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 11/06/2025 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot jouw verblijfplaatsen en levensomstandigheden. Je werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de twijfels van de protection officer over jouw verblijf in Bargaan, die jou ook duidelijk maakte om welke redenen ze hieraan twijfelde (zie CGVS, p. 18). Je werd er vervolgens op gewezen dat het op zich niet tot een negatieve beslissing leidt als je jouw herkomstregio vroeger zou hebben verlaten of een andere herkomstregio zou hebben, maar dat het belangrijk is dat je hier een correct zicht op geeft (ibid.). Je bleef echter vasthouden aan jouw verklaringen over jouw herkomst uit Bargaan (ibid.). Het simpelweg vasthouden aan verklaringen kan de geloofwaardigheid ervan niet herstellen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet de waarheid hebt verteld over waar je verbleven hebt voor jouw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS je uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijf je ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in jouw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op jouw schouders rust.

Door jouw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar je voor jouw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen je jouw werkelijke streek van herkomst verlaten hebt. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van jouw asielrelaas raakt, te verzwijgen maak je bijgevolg niet aannemelijk dat je bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het jouw taak is om de verschillende elementen van jouw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van jouw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door jou aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door jou aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met jouw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door jou afgelegde verklaringen en de door jou overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in jouw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De overige documenten die je neerlegt zijn niet van die aard dat ze iets veranderen aan bovenstaande vaststellingen. In het attest dat werd opgesteld op 7 juni 2025 door klinisch psycholoog M.(...) D.(...), schreef zij dat je twee gesprekken met haar had. Het attest van Solentra toont enkel aan dat je je daar hebt aangemeld. Deze attesten voegen echter geen enkele bewijswaarde toe aan jouw verklaringen en kunnen de vastgestelde ongeloofwaardigheid ervan niet herstellen. Uit het medisch attest dat werd opgesteld op 12 februari 2025 door Dr. M.(...) L.(...) kan enkel worden afgeleid dat je littekens hebt, niet waar, in welke omstandigheden of door wiens toedoen je die hebt opgelopen. Dit attest kan bovenstaande appreciatie dus

ook niet wijzigen. Hetzelfde geldt voor het filmpje waarop te zien is dat je een verband en pleister had aan jouw arm en rug. Wat betreft de foto's en het filmpje genomen tijdens jouw reisweg, moet worden opgemerkt dat deze geen ander licht werpen op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van jouw herkomst. Wat betreft de foto van jouw broer, waarover je stelt dat hij messteken heeft gekregen van de zoon van de emir (zie CGVS, p. 20), dient te worden opgemerkt dat ook deze foto geen ander licht werpt op jouw verklaringen over jouw herkomst. Integendeel, deze foto lijkt te zijn genomen met een Smartphone, terwijl je stelt dat er geen gsm's met schermen worden toegelaten in Bargaan (zie CGVS, p. 14).

Met de opmerkingen die jouw voogd maakte op de notities van jouw persoonlijk onderhoud werd rekening gehouden. Ze zijn echter niet van die aard dat ze iets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."*

## 2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."*

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

## 3. Over de gegrondheid van het beroep:

### 3.1.1. Verzoeker haalt een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen

*"schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna "Vluchtelingenconventie"), artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/7 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet"), artikel 12, 15 en 17 van de Richtlijn van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) ("Procedurerichtlijn"), artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet, artikel 20 en 21/1 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ("KB 11 juli 2003") en de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur."*

Verzoeker verklaarde dat hij in oktober 2008 geboren werd. Dit maakt hem een niet-begeleide minderjarige. Er werd geen twijfel geuit over de minderjarigheid. Verzoekers voogd was aanwezig tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. De bestreden beslissing houdt ten onrechte voor dat er op een passende wijze tegemoet werd gekomen aan verzoekers bijzondere noden als niet-begeleide minderjarige (stuk 1, p. 1), nu het gehoor werd afgenomen door een daarvoor opgeleide *protection officer* en verzoekers voogd aanwezig was gedurende het hele gehoor. Verder wordt, zonder verdere toelichting te geven bij wat dit precies inhoudt, gesteld dat er *"bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden (werd) met je jeugdige leeftijd en maturiteit"*. Verzoeker zijn hoger belang als kind werd echter niet in kaart gebracht, en wat niet in kaart wordt gebracht of bepaald wordt, kan uiteraard ook niet afgewogen worden of een eerste of doorslaggevende

overweging vormen. Verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming ingediend als minderjarige. Gelet op het feit dat verzoeker een niet-begeleide minderjarige is tijdens de behandeling van zijn verzoek dient zijn hoger belang als kind gewaarborgd te worden in de asielprocedure zelf op grond van artikel 24 van het EU-Handvest van de Grondrechten en artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet. Zoals de Raad eerder al bevestigd heeft is artikel 24.2 van het Handvest gebaseerd op het VN Kinderrechtenverdrag (zie RvV 21 februari 2013, nr. 97 183, bevestigd in cassatie door RvS 15 januari 2014, nr. 226 067). Verzoeker citeert uit de toelichtingen bij artikel 24 van het Handvest. Verzoeker verwijst naar het arrest van het Hof van Justitie over de toepassing van het hoger belang van het kind in zaak C-646/21 van 11 juni 2024. Verzoeker meent dat het Hof daarin oordeelt dat het hoger belang van het kind zowel in rekening dient gebracht te worden voor wat de procedurele waarborgen van een asielprocedure betreft, als voor de inhoudelijke beoordeling (punt 73 van het arrest). Verzoeker concludeert dat er aldus een positieve verplichting is voor het CGVS om zijn hoger belang als kind in kaart te brengen en af te wegen, waar dit volgens verzoeker *in casu* niet is gebeurd. Verzoeker gaat verder in op het hoger belang van het kind.

Verzoekers psychologische kwetsbaarheid wordt ook zonder meer weg gewimpeld. De bestreden beslissing stelt dat er geen bijzondere procedurele noden werden vastgesteld met betrekking tot verzoekers psychologische kwetsbaarheid. Verzoeker heeft echter documenten voorgelegd waaruit blijkt dat hij wordt opgevolgd door psycholoog M.D. en dat verzoeker werd aangemeld bij Solentra. Tijdens het persoonlijk onderhoud geeft verzoeker eveneens aan dat hij niet goed slaapt. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelde verzoeker op 6 maart 2025 ook dat hij nachtmerries heeft en angsten. Hij vulde aan dat hij hierover met iemand professioneel wil spreken en de problemen erger werden tijdens zijn vlucht naar België (DVZ-verklaring, stuk 7, vraag nr. 31). Verzoeker kreeg op het moment van het persoonlijk onderhoud reeds begeleiding van een psycholoog. Op vrijdag 3 oktober werd verzoeker overgeplaatst naar het Centrum voor Intensieve Begeleiding van Asielzoekers (CIBA) te Sint-Niklaas (verzoekschrift, stuk 14). Deze beslissing werd genomen in samenspraak met verzoekers voogd, psycholoog en medische dienst van het opvangcentrum. Zo had verzoeker veel last van angsten, isoleerde hij zich en werd hij overspoeld door emoties. Psycholoog D. vindt geen manier om verzoekers emoties te kanaliseren en minder hevig te maken. D. stelt dat er mogelijks sprake is van geagiteerde depressie en psychotrauma (stuk 3) en stelt hierbij dat verzoeker dringende psychiatrische hulp nodig heeft, een intensievere opvolging en medicatie.

Hierop werd beslist om verzoeker aan te melden bij CIBA, waar hij sinds 3 oktober 2025 verblijft. Het gaat om een vrijwillige, residentiële, opname waarbij verzoeker per twee weken voor een weekend naar het opvangcentrum kan terugkeren.

Verzoekers kunnen bij CIBA terecht wanneer ze onvoldoende begeleiding kunnen verkrijgen in het opvangcentrum zelf en nood hebben aan extra begeleiding. Er dient een aanvraagformulier ingevuld te worden, waarna er een aantal gesprekken met CIBA plaatsvinden om te kijken of een verblijf is aangewezen. Niet iedereen kan meteen bij CIBA terecht. Het feit dat verzoeker op relatief korte termijn werd opgenomen is een belangrijke indicatie van de ernst van zijn mentale moeilijkheden en de kwetsbaarheid die hiermee gepaard gaat. Bij CIBA krijgt verzoeker een individuele begeleider en psycholoog toegewezen.

Verzoeker stelt dat verweerder hem niet liet uitpraten op het persoonlijk onderhoud over zijn problemen, omdat er niet veel tijd meer overbleef (NPO, p. 20). Verder verbleef verzoeker drie weken in het ziekenhuis voor een behandeling van een TBC-besmetting (NPO, p. 3; verzoekschrift, stuk 11). Deze behandeling is buitengewoon zwaar en vermoeiend. Voor het persoonlijk onderhoud nam verzoeker maar liefst elf pillen, waarvan verzoeker ook aangeeft dat deze pillen zijn emoties veranderen, hij er misselijk van wordt en koorts krijgt. Hoewel verzoeker op de vraag of hij zich oké voelt, uit beleefdheid "*het is nu oké*" antwoordt (NPO, p. 3), kan de eerder verstrekte informatie niet zomaar aan de kant geschoven worden. Zo geeft verzoeker na de pauze duidelijk aan dat hij hoofdpijn heeft en verlaat hij het lokaal (NPO, p. 18). Daarnaast voelde verzoeker zich na het gehoor duizelig en moest hij gaan zitten en uitrusten. Pas nadat hij iets at en dronk kon hij weer verder wandelen (NPO, p. 23). Los van het antwoord dat "*het nu oké is*", voelde verzoeker zich duidelijk niet oké tijdens het gehoor. Verwerende partij hield onvoldoende rekening met de toestand van verzoeker en de omstandigheden waaronder het gehoor werd afgelegd. Uit de feiten blijkt duidelijk dat verzoeker zich zowel mentaal als fysiek niet goed voelde. De these dat er geen verdere bijzondere noden konden worden onderscheiden kan niet gevolgd worden.

Een aantal zaken worden niet betwist. Verzoeker is etnisch Somalisch, spreekt Somali en behoort tot de Madhibaan clan. Verzoeker werd geboren in oktober 2008. Deze leeftijd wordt niet in vraag gesteld. Hieruit volgt dat verzoeker op heden slechts zestien jaar oud is. Verzoeker vertrok op jonge leeftijd uit Somalië en kwam als minderjarige toe op het Belgische grondgebied. Verzoeker werd het slachtoffer van een aanval waarbij messteken werden uitgedeeld. Littekens op zijn arm en rug zijn nog steeds zichtbaar (verzoekschrift, stuk 4). Verzoeker diende een verzoek om internationale bescherming in België in op 17 oktober 2024. Hij volgde slechts drie jaar Koranschool en kreeg voor het overige thuis les van zijn moeder. Verzoeker geeft aan dat hij nooit naar school ging omdat het financieel moeilijk was voor het gezin (NPO, p. 7). Naast de Koranschool bleef verzoeker steeds thuis om zijn moeder te helpen (NPO, p. 7). Tijdens het persoonlijk onderhoud gaf verzoeker ondubbelzinnig aan dat hij nooit in een ander dorp verbleef dan in Bargaan (NPO,

p. 6). Op de vraag of hij ooit Bargaan verlaten had en soms naar andere dorpen of steden ging antwoordt verzoeker ontkennend. De hele periode van verzoekers verblijf in Somalië verbleef hij in Bargaan.

Verzoeker gaf tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat Al-Shabaab de controle had over zijn dorp (NPO, p. 13). Deze situatie van onveiligheid zorgt er eveneens voor dat verzoeker niet mobiel was toen hij in Bargaan verbleef. Zoals hij zelf aangaf bleef hij het overgrote deel van de tijd thuis. Dit, samengenomen met het feit dat verzoeker geen school liep, moet in overweging genomen worden bij de beoordeling van voorliggend dossier. Verder verliet verzoeker Somalië in 2024. Hij was op dit moment slechts vijftien jaar oud. Ook dit element heeft een invloed op welke informatie van verzoeker kan en mag verwacht worden. Verzoeker had geen internet en was afgesneden van de buitenwereld. Zijn wereld was zo groot als de afstand die hij te voet kon afleggen. In tegenstelling tot het CGVS had hij geen toegang tot “Mapcarta” of een droogtebarometer. Verzoeker gaf alle mogelijke informatie die hij op vijftienjarige leeftijd kon kennen vanuit eigen ervaringen en alle beperkingen die hier inherent aan zijn (o.a. jonge leeftijd bij vertrek, ongeschoold, gebrek aan vervoermiddelen en gebrek aan internet). Alle bovenstaande elementen maakt dat men van iemand met dit profiel een minder doorgedreven kennis van de wijdere regio van herkomst kan verwachten. Verzoekers kennis mag niet gespiegeld worden aan het niveau van kennis dat het CGVS met alle mogelijke hulpmiddelen kon vergaren.

Verzoeker stelt dat hij wel dingen wist over zijn regio van herkomst en lijst deze elementen op.

Verzoeker heeft wel degelijk aangegeven dat er verschillende markten zijn. Hij geeft hierbij aan dat ze op één centrale plaats gelegen zijn, op de plek Koox. Dit stemt overeen met wat te zien is op de kaart van Bargaan (verzoekschrift, stuk 8).

Op de kaart van Bargaan uit het administratief dossier valt ook duidelijk te zien dat de verschillende markten op de plaats Koox gelegen zijn. De bestreden beslissing geeft aan dat er twee markten zijn in Bargaan. Op de kaart van het administratief dossier wordt “*suuqa Xoolaha*” aangeduid als een markt. De vertaling hiervan is “*veemarkt*”.

Verzoeker antwoordde bijgevolg correct door aan te geven dat er een markt is waar kamelen op verkocht worden. Op een veemarkt in Bargaan worden immers geiten, kamelen en koeien verkocht. De woorden markt en winkel worden door elkaar gebruikt tijdens het persoonlijk onderhoud. Zo geeft hij aan dat markten én winkels allemaal op de plaats Koox liggen en antwoordt verzoeker op de vraag of er nog markten zijn, dat er nog een apotheek is (NPO, p. 11). Dit is niet wat de bestreden beslissing verstaat onder “*markt*”, maar laat het na om diens vraag verder uit te klaren.

Verzoeker gaf wel degelijk meer details bij de weg die hij aflegde van zijn huis naar de moskee. Zo gaf verzoeker aan dat hij via het huis van F. wandelde (NPO, p. 12). Hij geeft hierbij het detail dat er geen water in de moskee was, en dat als verzoeker bij hem thuis geen water had om zich te wassen, hij dit deed bij F. Daarnaast geeft verzoeker aan dat hij ook huizen passeerde waar kinderen van dezelfde Koransschool naartoe gingen. Het is slechts twee minuten wandelen tussen verzoekers huis en de moskee. Meer dan huizen en bomen kwam verzoeker niet tegen op deze weg. Hierbij valt eveneens te benadrukken dat het CGVS nooit vroeg waar verzoeker precies woonde in Bargaan. Bijgevolg heeft het CGVS zelf geen enkel inzicht in de weg die verzoeker aflegde en welke mogelijke andere elementen hij zou kunnen geven over deze weg. De bestreden beslissing poneert louter dat het onvoldoende doorleefde verklaringen zijn, zonder dat op de hoogte te zijn van welke informatie. Indien verweerder meer duidelijke en gedetailleerde informatie wilde, bijvoorbeeld over de ondergrond waarover gelopen werd en of er al dan niet mensen op straat waren, had ze dit duidelijk moeten aangeven. Door louter te vragen om de weg te beschrijven en nogmaals te vragen “*wat je allemaal zag*”, kan niet van verzoeker verwacht worden dat hij in geuren en kleuren vertelt over de kleinste details van deze twee minuten lange wandeling. Bij zo’n vraagstelling is het vanzelfsprekend dat verzoeker louter aangeeft “*wat hij zag*”. Zeker wanneer rekening gehouden wordt met verzoekers profiel, als minderjarige en ongeschoolde persoon, kan verwacht worden dat de vragen aangepast zouden worden indien er meer specifieke of meer gedetailleerde informatie verwacht wordt.

Verzoeker gaf tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat er een heuvel met rood zand is in de omgeving van Bargaan, welke Baxdo wordt genoemd. Deze verklaring wordt in vraag gesteld, nu deze heuvel niet op de kaart van verweerder kan worden terugvonden. Puur op basis van een benaming een volledige verklaring in vraag stellen is een werkwijze die niet toegejuicht kan worden. Verzoeker geeft duidelijk aan dat de mensen zelf de naam hebben gegeven aan de berg (NPO, p. 12).

Het moet steeds in het achterhoofd gehouden worden dat verzoeker en zijn dorpsgenoten aangewezen zijn op de kennis die ze zichzelf verschaffen. Mensen in het dorp noemen de berg “*de berg*”. Verzoeker heeft geen hulpmiddelen, zoals verweerder bijvoorbeeld mapcarta hanteert, om de correcte geografische namen van heuvels en bergen te leren. Verzoeker genoot tevens nooit regulier onderwijs, waardoor hij ook geen lessen aardrijkskunde kreeg die hem eventueel de correcte geografische namen konden onderwijzen. Verweerder staart zich blind op de plaatsnamen van zandvlakten en bergen. Verzoeker geeft aan dat er een

heuvel met rood zand is in zijn dorp. Hij noemt deze Baxdo. Verweerder doelt tijdens het persoonlijk onderhoud eveneens naar een heuvel met rood zand en noemt deze heuvel echter Lebi Fiidle, want deze naam staat vermeld op de kaart die in het Westen wordt gehanteerd (NPO, p. 13 en map Landeninformatie). Lebi Fiidle wordt omschreven als een zandvlakte van 129 meter hoog. Wanneer er naar satellietbeelden wordt gekeken, ziet men effectief dat het om rood zand gaat (verzoekschrift, stuk 15). Samenvattend kan gesteld worden dat zowel verzoeker als verweerder ervan overtuigd zijn dat er een heuvel met rood zand in Bargaan ligt. Het enige verschil tussen beide partijen is de benaming die ze hiervoor gebruiken. Zoals verweerder nog nooit hoorde van Baxdo, hoorde verzoeker nog nooit van Lebi Fiidle. Er is geen enkele reden om verzoekers kennis van zijn regio weg te zetten als ongeloofwaardig en de these van verweerder te bestempelen als correct en alom gekend in verzoekers regio. In wezen vroeg verweerder aan verzoeker of er een heuvel met rood zand ligt in Bargaan. Verzoeker geeft aan dat deze er is, wat overeenstemt met de kaarten die verweerder hanteert. Doordat verweerder zich blindstaart op plaatsnamen gaat ze voorbij aan de werkelijke kennis die verzoeker van zijn regio tentoonstelt tijdens het persoonlijk onderhoud.

Verweerder geeft aan dat het niet tot verbazing kan leiden dat verzoeker wist dat Ciida Boocle een zandvlakte is, nu de letterlijke vertaling ervan "*zandduinen*" is. Verweerder laat hierbij echter weg dat verzoeker uit zichzelf aanvulde dat het om rood zand gaat, wat niet uit de letterlijke vertaling blijkt (NPO, p. 13), maar wel overeenstemt met de realiteit wanneer men satellietbeelden van de regio bekijkt.

Voor het overige moet nogmaals verwezen worden naar het gegeven dat verweerder zich niet mag blindstaren op de vraag of verzoeker bepaalde plaatsnamen kent. Het feit dat verzoeker nog nooit had gehoord van Qorrosh, Lebi Fiidle en Dhumod kan er niet toe leiden dat verzoekers herkomstregio in twijfel wordt getrokken.

Zoals hierboven werd aangehaald is het plausibel dat verzoeker en de andere mensen uit het dorp, wie geen toegang tot internet hadden en geen smartphones bezaten (NPO, p. 14), andere namen hadden voor de heuvels en zandoppervlakten in de regio. Daarbij komt dat verzoeker nooit naar regulier onderwijs ging, waardoor hij deze informatie evenmin meekreeg van leerkrachten. Verweerder wijkt niet van de plaatsnamen en stelt geen enkele bijvraag wanneer hij merkt dat verzoeker de plaatsnamen niet kent. Op deze manier worden alle verklaringen van verzoeker in vraag gesteld, zonder na te gaan welke informatie verzoeker effectief kan geven.

Verder mag niet uit het oog verloren worden dat verzoeker tot voor zijn vlucht nooit Bargaan had verlaten. Het gegeven dat verzoeker bijvoorbeeld nog nooit heeft gehoord van Qorrosh, een berg in de buurt van Bargaan, kan niet tot verbazing leiden. Los van het vraagstuk naar welke benaming de dorpingen hadden voor de omliggende heuvels en bergen, moet opgemerkt worden dat de berg Qorrosh 121 meter hoog is (map Landeninformatie). Lebi Fiidle, de zandvlakte die dichterbij Bargaan ligt en in dezelfde lijn ligt als Qorrosh, is 129 meter hoog. De kans bestaat bijgevolg dat Qorrosh niet eens te zien is vanuit Bargaan, omdat Lebi Fiidle hoger is. Het gegeven dat verzoeker nog nooit van Qorrosh gehoord heeft, of zelfs niet zou weten dat er een "*berg*" staat achter de zandvlakte, welke verweerder Lebi Fiidle noemt, zegt niets over de aannemelijkheid van verzoekers herkomstregio. Verzoeker vertelt over zijn regio vanuit zijn perspectief; van wat hij vanuit zijn dorp kon zien. Dit is vanzelfsprekend een ander perspectief dan wat een satelliet aangeeft.

Er moet benadrukt worden dat verzoeker op de hoogte was van de droogte in 2011 (NPO, p. 16). Aangezien verzoeker ongeveer drie jaar oud was op het moment van deze droogte, kan het niet tot verbazing leiden dat verzoeker hier niet meer details over kan geven. In tegenstelling tot wat verweerder laat uitschijnen, gaf verzoeker niet aan dat er geen droogtes meer waren na 2011. Wel stelt verzoeker dat de droogte in 2011 de zwaarste was (NPO, p. 16). Verzoeker geeft duidelijk aan dat er nadien ook andere moeilijke periodes waren, waar organisaties zelfs voedsel gaven aan de mensen. Verweerder stelt vervolgens vragen over deze moeilijker periode, waar verzoeker ongeveer zes à zeven jaar oud was (NPO, p. 16). Verzoeker geeft hier duidelijk aan dat tijdens dergelijke moeilijker periode, zijn familie vele problemen kende en dat sommige mensen hun dieren verloren. Bovenstaand citaat handelt hoogstwaarschijnlijk over de droogte van 2016-2017. Verzoeker was op dat moment acht jaar oud. Verzoeker geeft aan dat de "*moeilijkere periode*" zich afspeelde toen hij ongeveer zeven jaar oud was. Ook over de periode van nadat verzoeker zeven jaar oud was, geeft hij aan dat er kleinere droogtes waren (NPO, p. 17). Samengevat is het zo dat verzoeker bevestigt dat de grootste droogte in zijn regio in 2011 was. Nadien volgde er moeilijker periodes, waarbij verzoeker als ijkpunt zijn zevenjarige leeftijd aangeeft (+ 2015). Ook daarna waren er nog kleinere droogtes. Verweerder laat na om in te gaan op wat verzoeker verstaat onder "*kleinere*" droogtes. Er werden geen vragen gesteld over de impact van deze kleinere droogtes op de oogsten, op het vee in het dorp of op de andere dorpingen. Verzoeker geeft duidelijk aan dat er ook na 2011 moeilijker periodes zijn geweest, waar organisaties voedselhulp voorzagen (NPO, p. 16) en zijn familie veel problemen kende. Verzoeker geeft aan dat er na 2011 kleinere droogtes waren, maar verweerder liet na om hier verder op in te gaan. Er kan niet geponeerd worden dat verzoeker "*niet op de hoogte was van de meest recente droogtes*". Daarbij komt dat verzoeker opgroeide in Bargaan. Dit dorp wordt gecontroleerd door Al-Shabaab. Deze controle heeft een vergaande impact op de gevolgen van de droogtes op de bevolking van deze gebieden. Verzoeker haalt een krantenartikel aan waaruit blijkt dat Al-Shabaab zich inspande met betrekking tot distributie van voedsel. In de gebieden die door Al-Shabaab werden gecontroleerd werden er in 2017 geen sterfgevallen door de

hongersnood gemeld. De impact van de hongersnood/droogte in deze gebieden is bijgevolg kleiner dan in andere gebieden, welke niet in handen zijn van Al-Shabaab. Ook hier hield verweerder geen rekening mee bij de beoordeling van voorliggend dossier. Ook verzoeker geeft tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat Al-Shabaab zelf voedselhulp voorzag in de “*moeilijkere periodes*” (NPO, p. 17).

Verzoeker geeft duidelijke voorbeelden van de impact van Al-Shabaab op zijn dagelijkse leven. Verzoeker herhaalt zijn verklaringen. De these dat verzoeker enkel algemene en zeer beperkte verklaringen kan afleggen over de macht en controle van Al-Shabaab in zijn dorp kan niet gevolgd worden. Verder moet benadrukt worden dat verzoeker nooit anders heeft geweten dan dat zijn dorp gecontroleerd werd door Al-Shabaab (NPO, p. 14). Verzoeker heeft bijgevolg geen vergelijkingspunt en kan moeilijk tot niet beoordelen op welke vlakken zijn leven er anders uitziet onder Al-Shabaab controle. Hij kende nooit anders. Indien verweerder meer gedetailleerde verklaringen wenste, had hij meer gedetailleerde of sturende vragen kunnen stellen. Dit deed hij echter niet. Het is voor verzoeker, die op vijftienjarige leeftijd Somalië verliet en nooit anders kende dan leven onder Al-Shabaab bijzonder moeilijk om in te schatten welke elementen relevant zijn en welke zaken banaal zijn. Het is bijzonder moeilijk om op deze manier in te schatten op welke informatie verweerder doelt en verwacht.

In zoverre verzoeker niet veel kennis heeft over de politieke situatie in veiligheidsincidenten in zijn regio, dient te benadrukt worden dat verzoeker nooit regulier onderwijs genoot en volledig aangewezen was op wat andere mensen hem van informatie gaven. Hij had zelf immers geen smartphone of toegang tot het internet. Daarbij komt dat verzoeker Bargaan voor zijn vlucht nooit verlaten had. Verzoeker kon zelf geen informatie verzamelen, maar was volledig afhankelijk van derde partijen voor zijn kennis over veiligheidsincidenten in de regio. Zo gaf verzoeker onder meer aan dat hij op de hoogte was van het gevecht in Oswein omdat Al-Shabaab vervolgens in Bargaan de overwinning kwam vieren (NPO, p. 14). Verzoekers wereld was beperkt tot het dorp waarin hij leefde. Indien Al-Shabaab niet naar zijn dorp kwam om te vieren, of indien geen andere dorping informatie gaf over recente gevechten of incidenten, wist verzoeker hier niets over. Hierbij is het irrelevant of het dorp slechts enkele kilometers of wel honderden kilometers verwijderd is van Bargaan. Met het specifieke profiel van verzoeker werd te weinig rekening gehouden. Daarbij komt dat er slechts algemene vragen werden gesteld. Zo polst verweerder of er “*andere incidenten*” zijn geweest in verzoekers dorp of regio (NPO, p. 14). Incidenten is een bijzonder ruim begrip, waar bijzonder veel zaken onder kunnen vallen. Zo geeft verzoeker hierop aan dat er de laatste jaren een droogte is geweest (NPO, p. 14). Hier gaat verweerder niet op in.

Verder moet benadrukt worden dat het grote gevecht in Oswein bevestigd wordt door verschillende landeninformatie. De informatie die verzoeker kon geven, stemt overeen met de realiteit. Gezien de grootte van dit conflict is het hoe dan ook niet verbazingwekkend dat verzoeker op de hoogte was van dit gevecht, in tegenstelling tot wat verweerder laat uitschijnen. Voorts moet opgemerkt worden dat verzoeker geen informatie kon geven over de gebeurtenissen in Gal Hareeri. Ook hier moet benadrukt worden dat verzoeker voor eventuele kennis hiervan volledig aangewezen is op wat anderen hem hierover vertellen. Verzoeker geeft aan dat hij op de hoogte was van gevechten in de regio, omdat Al-Shabaab nadien de overwinning in Bargaan kwamen vieren. Uit het administratief dossier blijkt dat de incidenten in Gal Hareeri allen gericht waren tegen Al-Shabaab. Deze aanvallen tegen Al-Shabaab, waar ze verloren, vierden ze hoogstwaarschijnlijk niet. Op deze manier komt er evenmin informatie over deze aanvallen in het dorp van verzoeker.

Voorts geeft verweerder aan dat verzoeker Jilib en Torotorow weergeeft wanneer hem gevraagd worden naar buurdorpen waar Al-Shabaab de macht heeft. Deze dorpen liggen honderden kilometers verwijderd van Bargaan, waardoor verweerder verzoekers verklaringen over zijn regio verder in vraag stelt. Het is echter zo dat verzoeker deze twee dorpen nooit als buurdorp heeft genoemd. Verzoeker gaf aan dat Al-Shabaab niet in de buurdorpen verblijft en noemt nadien willekeurige plaatsen waar Al-Shabaab wel verblijven. Nooit had verzoeker de bedoeling om deze dorpen als buurdorpen aan te duiden. Indien verweerder toch informatie wenste over plaatsnamen van buurdorpen waar Al-Shabaab verbleef, had ze dit moeten vragen. Na bovenstaande vraag en antwoord ging verweerder echter verder met de vragenlijst, zonder hier dieper op in te gaan.

Verzoeker legde consistente verklaringen af bij de DVZ en het CGVS. Verzoeker geeft bij beide instanties aan dat hij via Kenia reisde en niet via Ethiopië. Beide verklaringen zijn consistent. Daarbij is het zo dat het doel van de MINTEH fiche niet is om verklaringen af te leggen in functie van de procedure internationale bescherming. Dit wordt zo niet gecommuniceerd naar verzoekers door de ambtenaar van de DVZ die de verklaringen optekent en de verklaringen zelf worden ook niet aan enige controle onderworpen. De verklaringen worden niet ondertekend door verzoeker, ze worden niet voorgelezen, en hij krijgt ook geen kopie mee. De minteh-fiche maakt enkele optekeningen over het motief van verblijf in België, maar dit gebeurt meestal na een vreselijk parcours vol ontbering voor een minderjarige vaste grond onder de voeten heeft, voordat de NBMV de bijstand geniet van een voogd, voordat de NBMV de mogelijkheid heeft gehad een advocaat te raadplegen (het is de voogd die de advocaat aanstelt). De minteh-fiche wordt niet ondertekend, de verklaringen worden niet voorgelezen, er wordt niet gekaderd waartoe de aantekeningen

dienen en welke rol ze spelen in de asielprocedure. De minteh-fiche wordt ook niet meegegeven. Het gaat met andere woorden om een eenzijdige optekening door de Dienst Vreemdelingenzaken, zonder de vereiste bijstand of omkadering. Er is geen duidelijke wettelijke basis voor deze fiche.

Op deze manier is de kans bijzonder groot dat er fouten en/of slordigheden in terechtkomen, en wordt de procedurele kwetsbaarheid van een niet-begeleide minderjarige net verhoogd in plaats van geremedieerd, en wordt er volledig voorbijgegaan aan de rol en bescherming die de voogd moet bieden en die de procedurele garanties voorzien in de Richtlijn 2013/32/EU moeten bieden. De verklaringen die in de minteh-fiche zijn opgetekend zonder deze verder nog te verifiëren doorheen de asielprocedure zouden moeten geweerd worden uit de beoordeling van verzoekers asielverzoek.

Het is tekenend dat verweerder wél nagaat of de verklaringen die verzoeker op zijn eerste interview bij de DVZ heeft afgelegd kloppen, en hem de mogelijkheid biedt verduidelijkingen aan te brengen, en de verklaringen op de minteh-fiche, die verzoeker niet heeft meegekregen, niet werden voorgelezen en niet heeft ondertekend, ongemoeid laat.

Op het verhoor werd er voor de minteh-fiche niet gepolst naar eventuele verbeteringen, terwijl het in een procedureel veel zwakkere toestand werd afgelegd. Verzoeker werd ook niet geconfronteerd met de inhoud van de minteh-fiche.

Wanneer rekening gehouden wordt met verzoekers profiel kan hem niet verweten worden dat hij geen dorpen of provincies kan opsommen waardoor hij reed tijdens zijn vlucht van Bargaan naar Dhobley. Verzoeker verliet Somalië op vijftienjarige leeftijd, ging nooit naar school, kreeg nooit lessen aardrijkskunde en verliet Bargaan nooit. Het valt dan ook moeilijk in te zien hoe verzoeker de dorpen steden en provincies zou kunnen benoemen. De reis zelf was enorm stresserend voor verzoeker en verliep in alles behalve optimale omstandigheden. Verzoeker zat in een auto, met een constante schrik om tegengehouden te worden door Al-Shabaab. Een vrouw deed alsof ze zijn moeder was (NPO, p. 17). Dit zijn geen omstandigheden waar verzoeker van het uitzicht kan genieten en geïnteresseerde vragen kan stellen aan zijn medereizigers over de plaatsen waar ze doorrijden. Het gegeven dat verzoeker geen plaatsnaam kan opnoemen kan, zeker wanneer rekening wordt gehouden met het specifieke profiel van verzoeker, hem niet verweten worden.

Verzoeker is afkomstig uit Bargaan, in het district Galhareri van de provincie Galgaduud. Objectieve landeninformatie bevestigt de aanwezigheid van Al-Shabaab in deze regio. EUAA benadrukt de mensenrechtenschendingen waar Al-Shabaab zich schuldig aan maakt. Verzoeker citeert uit landeninformatie aangaande de huidige veiligheidssituatie in Somalië in het algemeen en Galgaduud.

Binnen de onveilige regio Galgaduud is verzoekster afkomstig uit Bargaan. Bij een terugkeer naar Somalië, zal verzoeker over land van Mogadishu naar Bargaan moeten reizen. Er is geen commerciële luchthaven in verzoeksters regio van herkomst. Dit brengt een bijzonder risico met zich mee. Onderweg van Mogadishu naar Bargaan, loopt men namelijk een bijkomend risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Al-Shabaab maakt veelvuldig gebruik van IED aanvallen, die aan de kant van de weg worden geplaatst. Er vallen veel burgerslachtoffers bij ontploffing van dergelijke IED's aanvallen. Het kan gaan om gerichte IED aanvallen, maar er is ook een risico op burgerslachtoffers door het per ongeluk afgaan van een IED wegens bepaalde triggers. In de regio Galgaduud, verzoekers regio van herkomst, maakt Al-Shabaab veelvuldig gebruik van IED's aanvallen. Verzoeker zal voorts een aantal checkpoints moeten passeren, zowel van Al-Shabaab als van de Somalische overheid, op terugweg naar haar regio van herkomst. Naast het risico op vervolging aan deze checkpoints, is er ook een verhoogd risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld aan deze checkpoints. Checkpoints zijn 'epicentra van geweld', en vormen vaak het doelwit van aanvallen. Verzoeker citeert verder uit landeninformatie.

Verzoeker loopt het risico om bij controleposten verdacht te worden van spionage omwille het feit dat hij lang in het buitenland heeft doorgebracht, en niet zomaar in het buitenland, maar in het Westen. Verzoeker wordt geacht de Koran te reciteren. De vraag is of verzoeker hiertoe in staat zal zijn, na zijn jarenlange verblijf in het Westen. Verzoeker ging naar school in België (momenteel niet, aangezien hij opgenomen werd in CIBA), kreeg Nederlandse les, gaat naar de fitness met zijn vrienden (verzoekschrift, stuk 12), heeft vrienden van verschillende achtergronden en zijn er zowel meisjes als jongens binnen zijn vriendenkring (verzoekschrift, stuk 13). Zo helpt verzoeker twee blinde bewoners van het opvangcentrum (ook een meisje) zonder enig probleem. Hij vindt het niet erg om zomaar een meisje, die geen familie is, te helpen. Dit is ondenkbaar en absoluut niet toegelaten in Somalië. Indien verzoeker dient terug te keren zal hij contact willen onderhouden met deze vrienden. Het veelvuldig telefonisch contact onderhouden is ook een reden om beschuldigd te worden van spionage.

De controleposten van Al-Shabaab bevinden zich niet alleen in gebieden waar zij de controle hebben verworven maar ook in gebieden waar de federale regering de controle heeft. Er kan geconcludeerd worden dat verzoeker niet op een veilige manier terug naar zijn dorp van herkomst zal kunnen reizen.

Verzoeker gaf tijdens het eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan dat zijn problemen met Al-Shabaab begonnen in 2023 (zie administratief dossier).

Hij stelt dat jongens, leden van Al-Shabaab, hem benaderde om hem te overtuigen dat hij zich bij hen zou aansluiten. Vier maanden lang werd hij ongeveer drie keer per maand aangesproken door deze jongeren. Hij vertelde dit aan zijn moeder.

Verzoeker weigerde zich bij Al-Shabaab aan te sluiten. Verzoeker liet tijdens het persoonlijk onderhoud het filmpje dat nadien werd gemaakt zien. Hierop is verzoeker te zien met een plakker op zijn schouder en rug (NPO, p. 18). Daarnaast legt verzoeker een littekenattest voor welke overeenstemt met verzoekers verklaringen (verzoekschrift, stuk 4). Het risico op gedwongen rekrutering door Al-Shabaab is reëel. Zo geeft, onder meer, EUAA aan dat (jonge-)mannen het risico lopen op gedwongen rekrutering. Hierbij geeft EUAA aan dat gedwongen rekrutering een vorm van vervolging is. Verzoeker citeert uit landeninformatie.

Wanneer de parameters bestudeerd worden, kan vastgesteld worden dat verzoeker perfect binnen de risicocategorie valt. Zo is hij tussen de elf en 25 jaar oud en heeft Al-Shabaab de controle over zijn regio van herkomst. EUAA stelt dat het weigeren van een gedwongen rekrutering kan leiden tot een vervolging op basis van religie of het behoren tot een politieke groep. Personen die weigeren worden immers gezien als mensen die de Islam en Sharia verloochenen. Hoewel verzoeker verklaringen gaf, zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als bij het CGVS, en deze verklaringen ondersteunde met documenten (bv. een littekenattest en een filmpje van zijn verwondingen), onderzocht het CGVS dit reële risico op vervolging niet. Op deze manier is het onmogelijk om de nood aan internationale bescherming voor verzoeker correct en adequaat in te schatten. Verweerder schond diens onderzoeksplicht.

Er werd door verweerder geen onderzoek gedaan naar het risico dat verzoeker loopt als verzoeker om internationale bescherming die naar Somalië terugkeert uit het Westen. Bij een verzoek om internationale bescherming dient er te worden nagegaan wat het risico is op vervolging en op onmenselijke en vernederende behandeling in de hypothese van terugkeer naar het land van herkomst. De beoordeling is toekomstgericht. Er dient dus een inschatting gemaakt te worden van wat zich in het geval van terugkeer zou voordoen in de toekomst. De toekomst moet dus voor een stuk in kaart gebracht worden. Dat hier een zekere mate van speculatie mee gepaard gaat is onvermijdelijk (EHRM, *Paposhvili t. België*, 13 december 2016, § 178; UNHCR, *Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims*, 16 december 1998, § 18). Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad, Burundese dossiers die behandeld werden door de Belgische asielinstanties, rechtspraak van het UK Upper Tribunal en het EHRM-arrest "*Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*" van 28 juni 2011.

Voor verzoeker geldt in eerste instantie dat het risico dat hij loopt voortvloeit uit het feit dat hij Somalië ontvlucht is naar een Europees land, daar om bescherming heeft verzocht en al meerdere jaren weg is uit Somalië en in een Europees land verblijft. Verzoeker meent dat hij als dusdanig vatbaar is toe te behoren aan een groep die riskeert het slachtoffer te worden van artikelen 2 en 3 van het EVRM in het geval van terugkeer naar Somalië en de asielinstanties *ex officio* moeten onderzoek voeren naar deze risico's. Indien verzoeker zou moeten terugkeren, zou hij na aankomst op de luchthaven, zich terug in zijn regio van herkomst, met name Bargaan, in het district Galhareri van de provincie Galgaduud moeten vestigen. Dit betekent dat verzoeker verschillende checkpoints van Al-Shabaab zal passeren. Verweerder dient het risico dat verzoeker bij deze controles zal lopen, te onderzoeken. Ook dient verweerder het risico na vestiging in zijn dorp te onderzoeken. Verweerder liet echter na om hier enig onderzoek naar te doen.

Het risico waarvan sprake manifesteert zich, zoals reeds uiteengezet, eerst en vooral tijdens de doorreis vanaf de luchthaven in Mogadishu tot aan verzoekers regio van herkomst. Hierbij zal hij verschillende checkpoints en controleposten passeren en door Al-Shabaab gebied moeten passeren. De vraag is of hij in staat zal zijn om de negatieve aandacht van Al-Shabaab te vermijden. Verzoeker zal door zijn lang verblijf in Europa en zijn afwezigheid uit Somalië niet in de mogelijkheid zijn om 'the game' te spelen, zal niet in staat zijn zich aan alle regels van Al-Shabaab en hun interpretatie van de Sharia te houden en zo de aandacht zou trekken van Al-Shabaab. Deze onmogelijkheid zou zich voordoen buiten de wil van de betrokkene om, en zou deels voortkomen uit onwetendheid, een gebrek aan recente leefervaring onder het Al-Shabaab bewind en moeilijkheden om volledig op de hoogte te zijn van de erg vage normen die Al-Shabaab wil afdwingen, deels af te leiden vallen uit houding, gedrag, kledij, manier van spreken, haarstijl, of af te leiden vallen uit problematisch geachte inhoud of informatiedragers zoals gsm's, computeren, MP3-spelers, SD-kaarten, USB-sticks, et cetera. De vraag in "*Sufi and Elmi*" is niet of je het spel kan meespelen en doen wat van je verwacht wordt. De vraag is, kan je door 'the game' te spelen vermijden aandacht te trekken van Al-Shabaab. Het EHRM meent dat een Somaliër zonder recente leefervaring in Somalië, i.e. onder Al-Shabaab bestuur dat toen nog maar 3 jaar bestond als groepering, niet uitgerust is om 'het spel' te spelen, met dat risico dat hij de aandacht zou trekken van Al-Shabaab, of het nu op doorreis of bij vestiging in hun gebied is. Het EHRM meent dat dit risico 'zelfs' groter zou zijn voor Somaliërs die al lang genoeg weg zijn om 'verwesterd' te zijn, omdat bepaalde kenmerken, zoals een accent, onmogelijk te verbergen zijn (EHRM, *Sufi en Elmi t. Verenigd*

*Koninkrijk*, § 275). Zoals reeds uiteengezet, loopt verzoeker het risico, waarvan sprake, onder meer bij controleposten.

Er is weinig beschikbare informatie over hoe Somaliërs na terugkeer uit het Westen behandeld worden door Al-Shabaab. Maar zelfs de weinige informatie die er is, wijst erop dat Somaliërs die terugkeren uit het Westen opvallen, in de gaten gehouden worden, als onislamitisch beschouwd worden, dat ze herkenbaar zijn, en dergelijke meer. Verzoeker citeert uit landeninformatie.

Mede gelet op zijn verwestering en psychische problemen meent verzoeker dat hij als dusdanig vatbaar is toe te behoren aan een groep die riskeert het slachtoffer te worden van artikelen 2 en 3 van het EVRM in het geval van terugkeer naar Somalië en de asielinstanties *ex officio* moeten onderzoek voeren naar deze risico's.

Verzoeker is afkomstig uit een gebied waar Al-Shabaab de controle heeft. Verzoeker werd reeds meermaals aangesproken met het oog op gedwongen rekrutering door Al-Shabaab. Dit weigerde verzoeker. Als weigeraar van de rekrutering wordt verzoeker gezien als iemand die de Islam en Sharia verloochent. Hierdoor ontstaat er een risico op vervolging vanwege Al-Shabaab. Daarnaast zal verzoeker geïdentificeerd kunnen worden als iemand die Somalië ontvluchtte en bescherming zocht in het Westen. Door zijn specifiek profiel, mentale problemen en lang verblijf in het Westen is het voor verzoeker onmogelijk om het spel mee te spelen.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- mailverkeer tussen psycholoog en voogd over de opname in CIBA (stuk 3);
- littekenattest (stuk 4);
- moskee Sheikh Al Nuur (stuk 5);
- antenne Hormuud (stuk 6);
- waterput Goomeey (stuk 7);
- plaats van markten, Koox (stuk 8);
- school in Bargaan (stuk 9);
- doktersbriefje school september 2025 (stuk 10);
- medische documenten TBC + ziekenhuisopname (stuk 11);
- foto's in fitness (stuk 12);
- foto's met vrienden (stuk 13);
- attest van verblijf in CIBA (stuk 14);
- Lebi Fiidle (stuk 15).

3.1.3. In een nota met opmerkingen van 12 november 2025 stelt de commissaris-generaal dat het aangevoerde middel ongegrond is en verwijst hij naar de volgende EUAA-rapporten:

- "*Country Guidance: Somalia*" van oktober 2025;
- "*Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*" van mei 2025;
- "*Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security and humanitarian developments*" van 13 augustus 2025.

3.1.4. In een aanvullende nota van 15 januari 2026 legt verzoeker de volgende stukken neer:

- mail van 10 januari 2026 van de voogd over aanmelding van verzoeker bij PASO Leuven (stuk 1);
- verslag kinder- en jeugdpsychiater UZ Gent van 23 december 2025 (stuk 2);
- mail van 5 januari 2026 van de voogd met stand van zaken (stuk 3).

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. De Raad merkt allereerst op dat tijdens de procedure rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt “*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*” die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoeker kreeg een voogd toegewezen op 23 december 2024, die verzoeker kon bijstaan vanaf het begin van de procedure (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 15; CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 2). Ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat hij werd ondervraagd door een gespecialiseerde *protection officer* en dat hem gepaste vragen werden gesteld. Minstens toont verzoeker niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid. De bestreden beslissing stelt verder uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening werd gehouden met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Tot slot wijst de bestreden beslissing de Minister van Asiel en Migratie er uitdrukkelijk op dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 van toepassing is. Hieruit blijkt dat de bestreden beslissing bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoeker.

Waar verzoeker aanvoert dat er geen rekening is gehouden met het hoger belang van het kind en hij hierbij het arrest C-646/21 van het Hof van Justitie 11 juni 2024 opwerpt, oordeelt de Raad dat de commissaris-generaal het hoger belang van het kind wel degelijk heeft meegenomen in zijn beoordeling. Zo bevat de asielpprocedure voldoende procedurele waarborgen voor minderjarigen, die *in casu* zijn toegepast, en die beantwoorden aan de vereisten van het IVRK en de “*General Comment*” nummer 14 van het Kinderrechtencomité, zoals die worden aangehaald in het arrest C-646/21 van 11 juni 2024. Echter heeft het Kinderrechtencomité in zijn “*General comment*” nummer 14 duidelijk gesteld dat niet alle elementen die volgens hen in overweging moeten worden genomen en tegen elkaar moeten afgewogen worden bij het onderzoek naar het belang van het kind even relevant zullen zijn voor een dossier, en dat verschillende elementen kunnen gebruikt worden op verschillende manieren in verschillende zaken. De inhoud van elk element en het belang ervan zal variëren van kind tot kind en van dossier tot dossier, afhankelijk van het soort beslissing dat moet genomen worden en van de concrete omstandigheden (CRC/C/GC/14, o.c., par. 80). Hieruit volgt dat het beginsel van het hoger belang van het kind niet absoluut is. Bij de individuele beoordeling werd rekening gehouden met de persoonlijke omstandigheden van verzoeker (zoals zijn leeftijd, gezinssituatie en kwetsbaarheid), voor zover deze relevant zijn voor de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming. De algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, doet geen afbreuk aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Vluchtelingenverdrag, duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Het loutere feit dat het hoger belang van het kind uiteraard moet worden geëerbiedigd, voegt niets toe aan de beoordeling zoals die werd gemaakt in de bestreden beslissing. Verzoeker legt niet voldoende concreet uit welk doorslaggevend belang een impact heeft, dat een ander licht werpt op de bestreden beslissing. Aldus toont verzoeker niet aan dat de bestreden beslissing een schending inhoudt van het principe van het hoger belang van het kind.

Verzoeker volhardt dat hij bijzondere procedurele noden heeft met betrekking tot zijn psychologische kwetsbaarheid. Hij verwijst naar de attesten die hij reeds heeft neergelegd en legt een nieuw stukken neer waarin staat dat hij werd overgeplaatst naar het Centrum voor Intensieve Begeleiding van Asielzoekers (CIBA) te Sint-Niklaas en dat deze beslissing in samenspraak met zijn voogd, psycholoog en medische dienst van het opvangcentrum werd genomen omdat hij veel last had van angsten, zich isoleerde en werd overspoeld door emoties (verzoekschrift, stukken 3 en 14). Verzoeker legt in zijn aanvullende nota een mail neer waarin zijn voogd, ondersteund door de verantwoordelijke begeleiding in CIBA, vraagt om zijn verblijf te verlengen, minstens met een maand. Ter terechtzitting wordt meegedeeld dat verzoekers verblijf uiteindelijk is verlengd. Verder getuigt de voogd van een incident in CIBA waarin een groeps gesprek over rouw emoties losmaakte, waardoor verzoeker volledig dissocieerde en buiten zichzelf is gegaan. Verzoeker probeerde met een stoel het raam van zijn slaapkamer stuk te maken, zodat hij uit het raam kon springen. Verzoeker geeft aan dat hij op dat moment niet zichzelf was. Zelfdoding is een onderwerp dat al eerder ter sprake is gekomen in gesprekken met de psycholoog en recent ook met de kinderpsychiater.

Verzoeker werd door de politie naar de spoedafdeling van het UZ Gent gebracht voor raadpleging van een kinderpsychiater. Na een consultatie met de kinderpsychiater werd besloten een medicamenteuze behandeling op te starten. Eén keer per maand is er een opvolgconsultatie met een kinderpsychiater (aanvullende nota, stuk 2).

Uit het verslag blijkt tevens dat verzoeker kampt met slapeloosheid, piekergedachten, en dat hij de neiging had om zijn leven te beëindigen, dat hij nadacht over manieren om dit te doen, maar niets ondernam omwille van het aanwezige personeel. In overleg met de kinderpsychiater en CIBA meldde de voogd van verzoeker

hem aan bij PASO, een gespecialiseerde afdeling van de kinderpsychiatrie van het UZ Leuven (aanvullende nota, stuk 1).

Hoewel de Raad de moeilijke situatie erkent die verzoeker thans leeft, treedt deze de commissaris-generaal bij in zijn nota met opmerkingen, waarin deze pertinent uiteenzet dat uit voorliggende informatie niet kan worden afgeleid dat verzoeker omwille van zijn huidige psychische problematiek niet in staat was om op een normale wijze het persoonlijk onderhoud te ondergaan of niet in de mogelijkheid was om doorleefde en geloofwaardige verklaringen af te leggen inzake zijn asielaanspraak.

Verzoeker werd op de dag van het persoonlijk onderhoud op 11 juni 2025 bevestigd over zijn psychische problemen. Verzoeker gaf zelf aan dat hij zich op dat moment oké voelde (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2-4). Ook na de pauze werd dit gevraagd, waarop verzoeker antwoordde dat hij zich normaal voelde (*Ibid.*, p. 10). Verzoeker werd geconfronteerd met de twijfel over zijn (recente) herkomst uit Bargaan en het belang dat verzoeker een correct zicht biedt op zijn recente regio van herkomst (*Ibid.*, 18). Na deze confrontatie en een pauze van bijna een half uur werd opnieuw gevraagd of verzoeker zich oké voelde, waarna hij aangaf hoofdpijn te hebben en werd ingegaan op zijn vraag om het lokaal even te mogen verlaten. Hierna gevraagd of verzoeker het persoonlijk onderhoud nog kon verderzetten, antwoordde hij positief. De *protection officer* gaf daarop nog aan dat verzoeker het zeker moest zeggen als het niet meer zou gaan en dat hij dan zou worden uitgenodigd voor een tweede keer (*Ibid.*, p.18). Op het einde van het persoonlijk onderhoud haalt verzoeker zelf het probleem van zijn herkomst aan, waarbij de *protection officer* verzoeker bevestigt dat verzoeker niet kon overtuigen dat hij tot 2024 in Bargaan heeft gewoond (*Ibid.*, p. 22).

In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, werd er aldus wel degelijk rekening gehouden met en begrip getoond voor zijn moeilijke situatie. Noch verzoeker, noch zijn voogd, noch zijn advocaat hebben op enig moment gevraagd om het persoonlijk onderhoud stop te zetten. Er werden evenmin opmerkingen gegeven over het verloop ervan. Op 26 juni 2025 werden door verzoekers voogd rechtzettingen overgemaakt aangaande de verklaringen van verzoeker zoals neergeschreven in de notities van het persoonlijk onderhoud, doch werd ook hier niet aangegeven dat het persoonlijk onderhoud niet correct zou zijn verlopen of dat er onvoldoende rekening werd gehouden met verzoeker zijn psychische toestand. Er werd nooit enig bezwaar geformuleerd aangaande deelname aan de asielpprocedure. Verder benadrukt verweerder dat hoewel er begrip kan worden opgebracht voor de zeer moeilijke omstandigheden waarin verzoeker zich tijdens zijn reis van Somalië naar Europa bevond, hij niet *in concreto* aantoonde dat hij hierdoor niet in staat zou zijn geweest om tijdens het persoonlijk onderhoud doorleefde verklaringen te geven en zijn onmiddellijke leefwereld en directe omgeving in Galgaduud toe te lichten. Waar verzoeker de commissaris-generaal verwijt dat hem niet genoeg tijd werd gegeven om te praten over zijn reisweg, merkt de Raad op dat dit geenszins kan worden afgeleid uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Hieruit blijkt duidelijk dat verzoeker uitgebreid de tijd kreeg om over zijn ervaringen tijdens zijn migratieparcours te vertellen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p.19-20). Dat de *protection officer* na enige tijd terug overgaat naar gerichte vragen, doet hieraan geen afbreuk.

De Raad benadrukt dat het feit dat verzoekers psychische toestand is verergerd na het afleggen van het persoonlijk onderhoud, geen afbreuk doet aan bovenstaande vaststellingen, en niet tot gevolg kan hebben dat zijn afgelegde verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud in een ander daglicht komen te staan.

Verzoeker werpt verder in zijn verzoekschrift op dat hij omwille van zijn TBC-medicatie misselijk wordt, koorts krijgt en emotioneel verandert. Uit het door de verzoeker neergelegde medische attest van 19 juni 2025 van het UZA blijkt echter dat verzoeker "geen last van medicatie, behoudens gevoel van zwakte" heeft, alsook "maar hij zet door". Hieruit kan aldus evenmin worden geconcludeerd dat verzoeker omwille van zijn TBC-behandeling niet in staat was om volwaardige verklaringen af te leggen op het persoonlijk onderhoud.

Gelet op de voorgaande elementen, alsook het feit dat verzoeker niet preciseert welke steunmaatregelen hij dan wel had moeten krijgen, is de Raad van oordeel dat verzoekers rechten wel degelijk werden geëerbiedigd tijdens de procedure. Aldus wordt er geen afbreuk gedaan aan de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier:

*"Daarnaast haalde je bij de DVZ aan dat je psychische problemen hebt en een psycholoog nodig hebt (zie vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 06.03.2025, punt 3.8). De vragenlijst "bijzondere procedure noden" van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) bevat echter geen elementen waaruit kan blijken dat je eventuele bijzondere procedurele noden kenbaar maakte (zie vragenlijst BPN d.d. 06.03.2025). De DVZ stelde ook zelf, naast jouw minderjarigheid, geen andere bijzondere procedurele noden vast (zie beoordeling bijzondere procedurele noden d.d. 06.03.2025). Op het CGVS stel je dat je niet goed kan slapen omwille van de problemen die je onderweg hebt meegemaakt (zie notities persoonlijk onderhoud op het CGVS d.d. 11/06/2025 (verder CGVS), p. 3). Je bent drie keer naar een psycholoog gegaan (ibid.) en je legt een attest neer dat werd opgesteld op 7 juni 2025 door klinisch psycholoog M.(...) D.(...) waarin ze schrijft dat je op 15*

*en 28 maart 2025 gespreken psychotherapie volgde. Je legt ook een attest neer waaruit blijkt dat je aangemeld bent bij Solentra, die psychische zorg bieden aan vluchtelingen. Tot op heden leg je geen attest neer waaruit blijkt dat je momenteel opgevolgd wordt of waarin informatie staat over jouw diagnose of symptomen. Op 22 april 2025 informeerde jouw voogd het CGVS dat je opgenomen was in het ziekenhuis met een TBC besmetting. Je stelt dat je drie weken in het ziekenhuis bent geweest en dat je nog steeds medicatie neemt maar dat je je oké voelt (zie CGVS, p. 3). In het begin van je persoonlijk onderhoud stel je dat je het goed stelt (zie CGVS, p. 2) en na de eerste pauze stel je dat je je normaal voelt (zie CGVS, p. 10). Uit de door jou neergelegde attesten en uit jouw verklaringen blijkt nergens dat je niet in staat zou zijn om de procedure tot internationale bescherming te begrijpen en hieraan deel te nemen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.”*

3.4. In zoverre verzoeker zijn beperkte scholing aanvoert, alsook het feit dat hij nooit buiten zijn dorp ging en slechts vijftien jaar oud was op het moment dat hij Somalië verliet in februari 2024, is de Raad van mening dat zelfs van een jong persoon met beperkte scholing verwacht kan worden dat deze doorleefde verklaringen kan afleggen en kan antwoorden op aangepaste vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken over zijn regio van herkomst. Dit temeer verzoeker beweert van zijn geboorte tot aan zijn vertrek in Somalië te hebben gewoond, alsook gelet op het feit dat hij vijftien jaar was ten tijde van zijn vertrek, waardoor kan worden aangenomen dat hij reeds een zekere maturiteit had bereikt.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing geen geloof hecht aan de herkomst van verzoeker uit Bargaan, in Galhareri, in Galgadud.

De bestreden beslissing baseert zijn oordeel hierbij op de tegenstrijdige verklaringen die verzoeker heeft afgelegd over zijn reisweg en dan in het bijzonder de vaststelling dat hij bij het interview “*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*” vertelde dat hij via Kenia – Benin naar Niger enzovoort zou gereisd zijn. Bij de DVZ-verklaring en het persoonlijk onderhoud werd verzoeker niet geconfronteerd met deze bizarre reisweg. Het verzoekschrift wordt dan ook bijgetreden dat dit motief niet overeind blijft, omdat wordt aanvaard dat dit berust op een materiële vergissing in de “*minteh*”-verklaring.

*In casu*, mede gelet op de pertinente vaststellingen in het verzoekschrift, stelt de Raad vast dat verzoeker een bepaalde mate van kennis heeft over zijn directe leefomgeving. Na de lezing van het persoonlijk onderhoud is de Raad van oordeel dat de motivering van de bestreden beslissing getuigt van een onvolledig onderzoek. Op basis van de stukken en elementen die voorliggen, waarop de bestreden beslissing zich heeft gesteund, kan niet worden besloten dat verzoeker zijn (recente) herkomst uit Bargaan, Galhareri, Galgadud in Somalië niet aannemelijk maakt.

De Raad acht verder onderzoek nodig om de onduidelijkheden omtrent verzoekers identiteit, herkomst, verblijfplaatsen en vluchtmotieven uit te klaren.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg wordt de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet vernietigd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 18 september 2025 wordt vernietigd.

### **Artikel 2**

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP